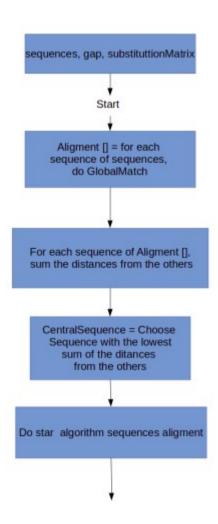
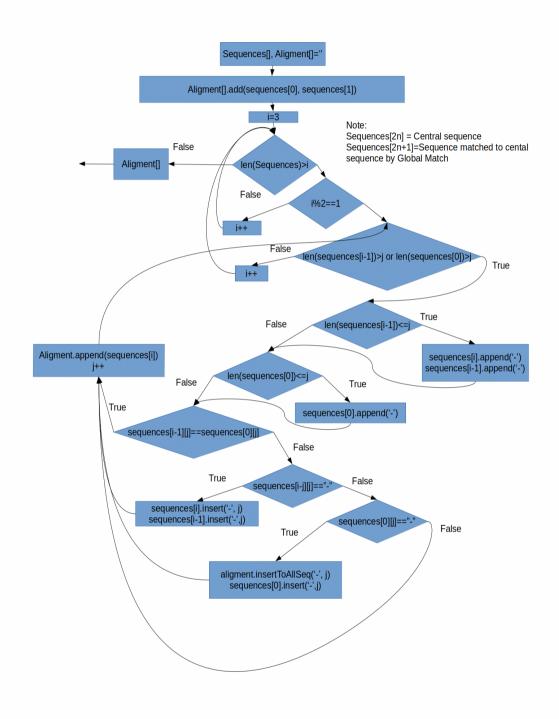
1. Ogólny schemat blokowy algorytmu dopasowania wielu sekwencji:

Rysunek nr 1, Ogólny schemat blokowy algorytmu dopasowania wielu sekwencji.

Schemat dopasowania sekwencji za pomocą algorytmu na gwiazdę przedstawiono na rysunku nr 2

Rysunek nr 2, Schemat dopasowanie wielu sekwencji za pomocą algorytmu na gwiazdę

2. Analiza złożoności obliczeniowej czasowej i pamięciowej:

- 2.1 Dopasowanie globalne wielu sekwencji:
 - czasowa: O(m*n*o²)
 - pamięciowa: O(m*n*o²)

Gdzie m i n to długości sekwencji, a o to ilość dopasowywanych sekwencji

- 2.2 Zsumowanie odległości do pozostałych sekwencji dla każdej sekwencji:
 - czasowa: O(o²)
 - pamięciowa: (o)
- 2.3 Wybranie sekwencji o najmniejszej sumie odległości:

Wielkości pomijalne

- 2.4 Dopasowanie wielu sekwencji przy pomocy algorytmu na gwiazdę:
 - czasowa: O(m*n*o)
 - pamięciowa: O(o)
- 2.5 Całokształt:
 - czasowa: O(m*n*o²)
 pamięciowa: O(m*n*o²)

3. Przykładowe dopasowanie dla czterech powiązanych ewolucyjnie sekwencji

Wybrano cztery sekwencje kodujące cytochrom b, zwierząt takich jak:

- walenik mały (Caperea marginata), GenBank: X75586.1
- długopłetwiec oceaniczny (Megaptera novaeangliae), GenBank: X75584.1
- płetwal Bryde'a (Balaenoptera edeni), GenBank: X75583.1
- płetwal antarktyczny (Balaenoptera bonaerensis), GenBank: X75581.1

Wyniki:

>X75583.1 B.edeni mitochondrial gene for cytochrome b >X75586.1 C.marginata mitochondrial gene for cytochrome b >X75584.1 M.novaeangliae mitochondrial gene for cytochrome b >X75581.1 B.bonaerensis mitochondrial gene for cytochrome b

IGCACACATTTGCCGAGACGTAAACTACGGCTGAGTTATCCGATACCTACACGCAAACGGAGCCTCCATATTCTTCATCTGTCTCTACGCTCACATAGGACGAGGCCTATACTACGGCTCCTATGCCTTTCGAGAAACATCGAAACATCGAGTTATCCGAGTTATCCTACTATTCACAGTT LACACATATTTGCCGAGACGTAAACTACGGCTGAGTTATCCGATACTACAACGGAGACCTCCATATTTTTCATCTGCATCTACGCCCACATAGGACGTGGCCTATACTACGGCTCTCATGCTTTCCGAGAGACATGAAACATCGGAGTAATCTTATTATTCACAACG LACACACATCTGTCGAGACGTAAATTATGGCTGAATTATCCGATACCTACATGCAAACGGGCCTCCATATTCTTCATCTGCCTCTACGCCTCACATAGGACGAGGCCTATACTACGGCTCCTACGGCTCTTCGAGAAACATCGGAGATATCTGAGAGTTATTCTACTATTCACAGTT IACACATATCTGCCGAGACGTAAACTACGGCTGAATTATCCGATATCTACATGCAAACGGAGCCTCCATATTCTTTATTTGCCTTTACGCCCCACATAGGACGAGGCCTATACTATGGAACCCACGCCTTCCGAGAAACATGAAAATATCGGAGTTATCCTACTGTTCACAGT

TAATACCAGTAACTAGTCTTATCGAGAATAAACTTATAAAATGAAGA TAATGCCAGTAACCAGTCTTATCGAAAATAAACTTATAAAATGAAGA TAATACCAATAACTAGTCTTATCGAGAACAAACTTATAAAATGAAGA TAATACCAGTAGCTAGCCTTATCGAGAACAAGCTTATAAAATGAAGA

4 Wnioski:

- Na podstawie uzyskanych wyników, możemy stwierdzić, iż gen kodujący cytochrom b jest dobrze zachowany, w procesie ewolucji nie doszło do znacznych zmian w jego sekwencji. Świadczy o tym mała ilość kolumn niezakonserwowanych i bardzo mała mała przerwa w wydruku gwiazdek (maksymalna przerwa w wydruku gwiazdek = 3).
- Zmiany powodujące brak konserwacji kolumny dotyczą przeważnie substytucji jednego nukleotydu, co może również świadczyć o bardzo silnej konserwacji badanego genu.
- Algorytm dopasowania sekwencji na gwiazdę możemy uznać za dużo bardziej wydajny (złożoność czasowa: O(m*n*o²)) od tradycyjnego MSA (złożoność obliczeniowa O(n^N), N - liczba sekwencji)